

DECIZIA

Nr. /
privind soluționarea contestației
formulată de **dl. xxxx**
înregistrată la D.G.F.P. a județului XXXX
sub nr. **XXXX/21.04.2010**

Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului XXXX a fost sesizată de către Administrația Finanțelor Publice a municipiului XXXX cu adresa nr. XXXX /21.04.2010, înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului XXXX sub nr. XXXX/21.04.2010 asupra contestației formulate de

dl. XXXX
CNP: XXXX
cu domiciliul în XXXX, jud. XXXX

și având domiciliul procesual ales la Cabinet Avocat XXX
cu sediul în XXXX, str. XXXX, jud. XXXX

înregistrată la Administrația Finanțelor Publice a municipiului XXXX sub nr. XXXX/14.04.2010 și la Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului XXXX sub nr. XXXX/21.04.2010, a procedat la analizarea dosarului cauzei, constatând următoarele:

Dl. XXXX a formulat contestație împotriva Deciziei de restituire nr. XXXX/22.03.2010 emisă de Administrația Finanțelor Publice a municipiului XXXX, prin care i-a fost refuzată restituirea sumei de 3.096 lei reprezentând taxă specială pentru autoturisme și vehicule la prima înmatriculare în România.

Contestația a fost depusă în termenul legal de depunere prevăzut de art. 207 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată.

Contestația a fost semnată de reprezentantul legal al petentului, avocat XXXX, la dosar fiind depusă împuternicirea avocațială în original, conform prevederilor art. 206 din același act normativ.

Referitor la obiectul cauzei, se rețin următoarele:

Administrația Finanțelor Publice a municipiului XXXX a emis Decizia de restituire nr. XXXX/22.03.2010, contestată de petent, urmare cererii acestuia de restituire a sumei de 3.096 lei reprezentând rest de plată din suma de 5.383 lei achitată conform chitanței seria XXXX nr. XXXX din 05.03.2008.

În Decizia de restituire nr. XXXX/22.03.2010 organul emitent a înscris la poziția „suma aprobată pentru restituire”, 0 (zero) lei, motiv pentru care petentul a formulat contestație împotriva acesteia, solicitând anularea acutului atacat cu consecința restituirii sumei de 3.096 lei.

Cauza supusă soluționării este de a stabili dacă Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului XXXX se poate investi cu soluționarea pe fond a contestației formulate împotriva Deciziei de restituire nr. XXXX/22.03.2010, în condițiile în care Administrația Finanțelor Publice a municipiului XXXX a emis Decizia de restituire nr. XXXX/25.08.2008 având același obiect, aceeași cauză și aceleași părți.

În fapt, din documentele existente la dosarul cauzei a rezultat că în data de 05.03.2008, dl. XXXX a achitat taxa specială pentru autoturisme și autovehicule, în sumă de 5.383 lei, cu chitanța seria XXXX nr. XXXX din 05.03.2008, conform art. 214¹-214³ din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, în vederea efectuării formalităților de înmatriculare în România a autoturismului marca Citroen Berlingo.

La data de 13.08.2008 dl. XXXX a formulat cererea de restituire înregistrată la Administrația Finanțelor Publice a mun. XXXX sub nr. XXXX/13.08.2008, prin care a solicitat restituirea taxei speciale pentru autoturisme și autovehicule, achitată la data de 05.03.2008 cu chitanța seria XXXX nr. XXXX din 05.03.2008, în cuantum de 5.383 lei.

Această cerere de restituire a fost soluționată de organul competent Administrația Finanțelor Publice a municipiului XXXX prin emiterea Deciziei de restituire nr. XXXX/25.08.2008, comunicată petentului în condițiile legii.

Învederăm că prin Decizia de restituire nr. XXXX/25.08.2008 petentului XXXX i-au fost comunicate următoarele:

- suma achitată cu chitanța numărul XXXX din data de 05.03.2008 reprezentând taxa specială pentru autoturisme și autovehicule: 5383 lei
- suma stabilită ca datorată prin decizia de calcul al taxei pe poluare pentru autovehicule – 3.096 lei
- suma aprobată pentru restituire 2.287 lei, reprezentând diferență între taxa specială achitată pentru autoturisme și autovehicule și taxa pe poluare pentru autovehicule (5.383 lei - 3.096 lei = 2.287 lei).

Pe cale de consecință, suma de 3.096 lei reprezentând taxă specială pentru autoturisme și autovehicule, stabilită ca datorată în sarcina petentului, a fost comunicată acestuia la data de 25.08.2008 printr-un act administrativ fiscal susceptibil a fi atacat conform Titlului IX din Codul de procedură fiscală, organele fiscale din cadrul Administrației Finanțelor Publice a municipiului XXXX pronunțându-se asupra cererii de restituire a sumei de 5.383 lei reprezentând taxa specială pentru autoturisme și autovehicule, prin emiterea Deciziei de restituire nr. XXXX/25.08.2008 în care au stabilit că suma de 2.287 lei va fi restituită, iar suma de 3.096 lei va rămâne în sarcina petentului ca fiind datorată, acest cuantum fiind la nivelul taxei pe poluare pentru autovehicule, stabilită în conformitate cu dispozițiile OUG nr. 50/2008.

Față de cele de mai sus descrise rezultă că referitor la restituirea sumei reprezentând taxa specială pentru autoturisme și autovehicule, petentul a mai

formulat o cerere de restituire asupra căreia Administrația Finanțelor Publice a municipiului XXXX prin Decizia de restituire nr. XXXX/25.08.2008 s-a pronunțat în sensul aprobării restituirii pentru suma de 2.287 lei și respingerea restituirii pentru suma de 3.096 lei.

Învederăm faptul că petentul avea posibilitatea contestării Deciziei de restituire nr. XXXX/25.08.2008, în cuprinsul acestui act administrativ fiscal, comunicat petentului în condiții legii, arătându-se că „Împotriva prezentului înscris cel interesat poate formula contestație la organul de soluționare competent, în conformitate cu prevederile art. 205 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003, republicată, în termenul prevăzut de art. 207 din același act normativ.”, astfel că D.G.F.P. a jud. XXXX cu adresa nr. XXXX/18.06.2010 a solicitat petentului, în temeiul art. 7, art. 206 să precizeze, în termen de cinci zile de la data primirii adresei, dacă împotriva Deciziei de restituire nr. XXXX/25.08.2008 emisă de Administrația Finanțelor Publice a municipiului XXXX, având același obiect și sumă cu Decizia de restituire nr. XXXX/22.03.2010 emisă de asemenea de Administrația Finanțelor Publice a municipiului XXXX, care face obiectul contestației înregistrată la A.F.P. a municipiului XXXX sub nr. XXXX/14.04.2010 și la D.G.F.P. a județului XXXX sub nr. XXXX/21.04.2010, a exercitat calea de atac reglementată de Titlul IX „*Soluționarea contestațiilor formulate împotriva actelor administrative fiscale*” din OG nr. 92/2003, republicată, privind Codul de procedură fiscală.

Datorită faptului că adresa nr. XXXX/18.06.2010 a fost restituită de Oficiul Poștal XXXX, urmare expirării termenului de păstrare a corespondenței, Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului XXXX a solicitat Administrației Finanțelor Publice a mun. XXXX (adresa nr. XXXX/09.07.2010) completarea referatului cu propuneri de soluționare a contestației cu precizarea faptului dacă împotriva Deciziei de restituire nr. XXXX/25.08.2008 emisă de Administrația Finanțelor Publice a municipiului XXXX, petentul a exercitat calea de atac reglementată de Titlul IX „*Soluționarea contestațiilor formulate împotriva actelor administrative fiscale*” din OG nr. 92/2003, republicată, privind Codul de procedură fiscală.

Administrația Finanțelor Publice a mun. XXXX a răspuns solicitării cu adresa nr. XXXX/02.08.2010, înregistrată la D.G.F.P. a jud. XXXX sub nr. XXXX/02.08.2010, în care a precizat că „asupra Deciziei de restituire nr. XXXX din 25.08.2008, petentul nu a exercitat calea de atac reglementată de Titlul IX *Soluționarea contestațiilor formulate împotriva actelor administrative fiscale*” din OG nr. 92/2003, republicată, privind Codul de procedură fiscală.”

În drept, O.G. nr. 92/2003, republicată, privind Codul de procedură fiscală:

“Art. 213

(1) *În soluționarea contestației organul competent va verifica motivele de fapt și de drept care au stat la baza emiterii actului administrativ fiscal. Analiza contestației se face în raport de susținerile părților, de dispozițiile legale invocate de acestea și de documentele existente la dosarul cauzei.*

Soluționarea contestației se face în limitele sesizării. (...)

(5) Organul de soluționare competent se va pronunța mai întâi asupra excepțiilor de procedură și asupra celor de fond, iar când se constată că acestea sunt întemeiate, nu se va mai proceda la analiza pe fond a cauzei.”

La punctul 9.4 din O.M.F.P. nr. 519 /2005 cuprinzând Instrucțiunile pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, se precizează :

„Excepțiile de fond în procedura de soluționare a contestațiilor pot fi următoarele: necompetența organului care a încheiat actul contestat, prescripția, excepția prevăzută de art.102 alin.(3) din Codul de procedură fiscală, republicat, **autoritatea de lucru judecat, etc.”**

Cu privire la raportul Codului de procedură fiscală cu alte acte normative, potrivit dispozițiilor art. 2 alin. (3) din OG nr. 92/2003, republicată, privind Codul de procedură fiscală:

„Unde prezentul cod nu dispune se aplică prevederile Codului de procedură civilă.”

Astfel, în conformitate cu prevederile art. 424 – 426 din Codul de procedură civilă:

ART. 424

Autoritatea de lucru judecat

(1) Hotărârea judecătorească ce soluționează, în tot sau în parte, fondul procesului sau statuează asupra unei excepții procesuale ori asupra oricărui alt incident are, de la pronunțare, autoritate de lucru judecat cu privire la chestiunea tranșată.

(...)

ART. 425

Efectele lucrului judecat

(1) Nimeni nu poate fi chemat în judecată de două ori în aceeași calitate, în temeiul aceleiași cauze și pentru același obiect.

(2) Oricare dintre părți poate opune lucrul anterior judecat într-un alt litigiu, dacă are legătură cu soluționarea acestuia din urmă.

ART. 426

Excepția autorității de lucru judecat

Excepția autorității de lucru judecat poate fi invocată de instanță sau de părți în orice stare a procesului, chiar înaintea instanței de recurs. Ca efect al admiterii excepției, părții i se poate crea în propria cale de atac o situație mai rea decât aceea din hotărârea atacată.”

Față de cele arătate, autoritatea lucrului judecat, excepție reglementată în art. 1201 Cod civil, are la bază regula că o acțiune nu poate fi judecată decât o singură dată și că o constatare făcută printr-o hotărâre judecătorească definitivă - decizie de restituire emisă de organele fiscale competente, rămasă definitivă prin neexercitarea împotriva sa a căilor de atac în condițiile legii - nu trebuie să fie contrazisă printr-o altă hotărâre.

Principiul puterii lucrului judecat împiedică nu numai judecarea din nou a unui proces terminat, având același obiect, aceeași cauză și purtat între aceleași părți, ci și contrazicerile dintre două hotărâri, în sensul că drepturile recunoscute unei părți dintr-o hotărâre definitivă să nu fie contrazise printr-o altă hotărâre ulterioară, pronunțată într-un alt proces.

Din dispozițiile legale mai sus citate, rezultă că în speță există triplă identitate a elementelor structurale și a condițiilor cumulative pe care le reclamă art. 1201 din Codul civil, și anume de obiect, de cauză și de părți:

În ceea ce privește identitatea de obiect, constatăm că în baza contestației depuse în acest dosar, petentul a solicitat restituirea sumei de 3.096 lei (diferența între taxa specială achitată pentru autoturisme și autovehicule și taxa pe poluare pentru autovehicule), cerere asupra căreia autoritatea fiscală s-a pronunțat prin Decizia de restituire nr. XXXX/25.08.2008, suma de 3.096 lei fiind respinsă la restituire.

Învedereăm faptul că la dosarul cauzei nu există înscrisuri de natura mijloacelor de probă reglementate de Codul de procedură fiscală din care să rezulte că ulterior primirii Deciziei de restituire nr. XXXX/25.08.2008, petentul uzat de dreptul său de a contesta acest act administrativ fiscal, în conformitate cu prevederile art. 205 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003, republicată.

Pentru a exista identitate de obiect între două acțiuni, nu este nevoie ca obiectul să fie formulat în ambele cereri în același mod, ci este suficient ca din cuprinsul celor două acțiuni să rezulte că scopul final urmărit este același în ambele acțiuni, prin cele două cereri de restituire nr. XXXX/13.08.2008 și nr. XXXX/09.03.2010 solicitând restituirea taxei speciale pentru autoturisme și autovehicule achitată cu chitanța nr. seria XXXX nr. XXXX din 05.03.2008.

Identitatea de cauză, respectiv a faptului generator ce a declanșat litigiul fiscal, constă în aplicabilitatea și modificarea succesivă a temeiului legal care a stat la baza instituirii și calculării taxei specială pentru autoturisme și autovehicule – Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, prin adoptarea ulterior a O.U.G. nr.50/2008, legiuitorul creând posibilitatea legală de restituire a părții din taxa de primă înmatriculare, recalculată, prin raportare la taxa de poluare, obligatorie conform O.U.G. nr.50/2008.

Identitatea de părți, respectiv identitatea juridică a acestora, este evidentă, pe de o parte fiind contribuabilul – dl. XXXX, persoană fizică ce datorează taxa specială pentru autoturisme și autovehicule, în condițiile legii - iar pe de altă parte, autoritatea fiscală.

Se reține că în conformitate cu dispozițiile art. 32 din OG nr. 92/2003, republicată, privind Codul de procedură fiscală, care precizează:

„Competența generală

(1) Organele fiscale au competență generală privind administrarea creanțelor fiscale, exercitarea controlului și emiterea normelor de aplicare a

prevederilor legale în materie fiscală.”

coroborat cu art. 1 alin. (3) din același act normativ fiscal:

„ *Sfera de aplicare a Codului de procedură fiscală*

(3) Prin administrarea impozitelor, taxelor, contribuțiilor și a altor sume datorate bugetului general consolidat se înțelege ansamblul activităților desfășurate de organele fiscale în legătură cu:

(...)

b) declararea, stabilirea, verificarea și colectarea impozitelor, taxelor, contribuțiilor și a altor sume datorate bugetului general consolidat;

(...)”, în condițiile emiterii succesive de către Administrația Finanțelor Publice a mun. XXXX de acte administrative fiscale de natura Deciziilor de restituire care au avut ca obiect taxa specială pentru autoturisme și autovehicule calculată conform art. 214¹-214³ din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, pentru autoturismul marca Citroen Berlingo (achitată cu chitanța seria XXXX nr. XXXX din 05.03.2008), deoarece organul de soluționare al contestației nu se poate substitui organelor fiscale competente privind incidența autorității de lucru judecat, se va face aplicațiunea prevederilor art. 216 alin.3 din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, potrivit cărora:

“(3) Prin decizie se poate desființa total sau parțial actul administrativ atacat, situație în care urmează să se încheie un nou act administrativ fiscal care va avea în vedere strict considerentele deciziei de soluționare” urmând a se desființa Decizia de restituire nr. XXXX/22.03.2010 emisă de Administrația Finanțelor Publice a municipiului XXXX, prin care i-a fost refuzată restituirea sumei de 3.096 lei reprezentând taxă specială pentru autoturisme și vehicule la prima înmatriculare în România, Administrația Finanțelor Publice a mun. XXXX urmând să examineze toate stările de fapt și toate raporturile juridice relevante în cauză, verificând referitor la solicitarea de restituire a sumei de 3.096 lei reprezentând taxă specială pentru autoturisme și vehicule la prima înmatriculare în România, incidența principiului puterii lucrului judecat, cu următoarele caracteristici:

- *exclusivitatea* – care face ca un nou proces între aceleași părți, pentru același obiect și aceeași cauză să nu mai fie posibil
- *incontestabilitatea* – care face ca hotărârea definitivă să nu mai poată fi pusă în discuție decât prin intermediul căilor de atac prevăzute de lege
- *executorialitatea* – poate fi pusă în executare silită, dacă este susceptibilă de acest lucru
- *obligativitatea* – care face ca părțile să se supună efectelor lucrului judecat.

Față de cele de mai sus rezultă indubitabil că în cauză este incidentă puterea lucrului judecat și drept urmare reabordarea fondului litigiului fiscal este imperativ interzisă în condițiile în care Administrația Finanțelor Publice a municipiului XXXX a respins parțial cererea de restituire depusă de petent nr. XXXX/25.08.2008, petentul neformulând contestație împotriva Deciziei de

restituire nr. XXXX/25.08.2008, chiar dacă în cuprinsul acestui act administrativ fiscal, s-a precizat expres că „Împotriva prezentului înscris cel interesat poate formula contestație la organul de soluționare competent, în conformitate cu prevederile art. 205 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003, republicată, în termenul prevăzut de art. 207 din același act normativ.”.

Pentru considerentele mai sus prezentate și în conformitate cu art. punctul 9.4 din O.M.F.P. nr. 519 /2005 cuprinzând Instrucțiunile pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, art. 166 din Codul de procedură civilă, art. 1200, art. 1201 din Codul civil, coroborat cu art. 213 din O.G. nr. 92/2003, republicată, privind Codul de procedură fiscală, se

D E C I D E

Desființarea Decizia de restituire nr. XXXX/22.03.2010 pentru suma de **3.096 lei** reprezentând taxă specială pentru autoturisme și vehicule la prima înmatriculare în România, emisă de Administrația Finanțelor Publice a Municipiului XXXX pentru **dl. XXXX, CNP: XXXX, cu domiciliul în XXXX, jud. XXXX**, urmând ca Administrația Finanțelor Publice a Municipiului XXXX să examineze toate stările de fapt și toate raporturile juridice relevante în cauză, verificând referitor la solicitarea de restituire a sumei de 3.096 lei reprezentând taxă specială pentru autoturisme și vehicule la prima înmatriculare în România, incidența principiului *puterii lucrului judecat*.

Prezenta decizie poate fi atacată la Tribunalul XXXX în termen de 6 luni de la data comunicării.

Director Executiv,
XXXX